Broj: S1 3 U 034435 20 U
Sarajevo, 06.09.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja 1. „NV INVEST" d.o.o. Sarajevo i 2. „MAKO" d.o.o Doboj, zastupani po punomoćniciku Matić Milanu, advokatu iz Bijeljine, ul. Miloša Crnjanskog br. 1/I, protiv rješanja broj: JN2-01-07.1-2870-7/19 od 04.12.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH , u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.09.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava i poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 877,50KM KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok je u preostalom djelu njegov zahtjev odbijen kao neosnovan.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjom tuženog, broj i datum naveden u uvodu, u stavu 1. odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za „LOT 4" broj: 03-31287/19 od 24.10.2019.godine Ugovornog organa JP „Elektroprivreda BiH" d.d. Sarajevo u postupku javne nabavke „armirano betonskih stubova, betonskih cijevi i armirano-betonskih nogara za potebe elektrodistributivnih podružnica". Stavom 2. odbijen je zahtjev žalioca za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih članom 11. Zakon o upravnim sporovima BiH. U tužbi ističe da je osporeno rješenje u cjelosti nezakonito. Nadalje citira odredbu člana 101. stav 6. ZJN te navodi kada se navedena odredba dovede u vezu sa ciljem formulacije iste, a opet u vezi sa striktnim i nomotehničkim tumačenjem za koje se opredjelio tuženi dolazi se o zaključka da se navedena zakonska odredba odnosi na činjenicu kada žalba uopšte nikako nije izjavljenja a ne kada je izjavljena iz nekih razloga pa je žalba usvojena/odbijena a u ponovljenom postupku donesena nova odluka o kojoj URŽ po ranij žalbi nije raspravljao, kakva je situacija bila u predmetnoj pravnoj stvari. Ističe da nije sporan njegov interes za izjavljivanje žalbe što tuženi i ne spori pa samim tim

smatra da nema mjesta primjeni člana 101. stav 6. ZJN-a.Također smatra da kada tuženi meritorno odlučuje po žalbi, odnosno razmatra njenu osnovanost, tuženi je bio u obavezi da u skaldu sa član 233. stav 3. ZUP-a u obrazloženju drugostepenog rješenja ocjeni i sve navode žalbe, a što u konkretnom slučaju nije učinio već je primjenom odredbe 101. stav 6. ZJN-a žalbu odbio kao neosnovanu.Ukoliko se već tuženi poziva na navedenu odredbu bio je u obavezi tužbu odbaciti kao nedopuštenu obzirom da propuštanje roka za izjavljivanje žalbe ima za posljedicu nedopuštenosti nove žalbe koja se odbacuje a ne da se ulazi u meritum. Dakle tuženi je u meritumu riješio predmetnu upravnu stvar, ali primjenom odredbi koji se odnose na odbacivanje žalbe kao nedopuštene, što je nedopušteno pa je izreka pobijenog rješenja protivrječna obrazloženju, suprotno odredbama člana 200. stav. 2 ZUP-a, člana 11. stav 1. tačka 1. ZUS-a kao i 111. stav 1. tačka b) ZJN-a. Slijedom navedenog, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak obaveže ga na naknadu troškova upravnog spora u ukupnog iznosa 1.316,25 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predlažio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa predmetne stavri proizilazi da je osporenim aktom kao neosnovana odbijena žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za „LOT 4" broj: 03-31287/19 od 24.10.2019.godine Ugovornog organa JP „Elektroprivreda BiH" d.d. Sarajevo u postupku javne nabavke „armirano betonskih stubova, betonskih cijevi i armirano-betonskih nogara za potrebe elektrodistributivnih podružnica". Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi odlučio na navedeni način iz razloga što je utvrdio da se žalba tužitelja odnosi na činjenice koje su bile odnosno mogle biti poznate u ranijoj fazi postupka, pa ih je iz tih razloga tužitelj trebao isticati u žalbenom postupku koji se vodio ranije u predmetnom postupak javne nabavke odnosno da su trebali biti dio žalbe na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 03-23839/19 od 16.08.2029.godine.Također tuženi se poziva na odredbu člana 101. stav 6. ZJN-a kojom je propisano da kada žalilac propusti da izjavi žalbu prema odredbama navedenog člana, da gubi pravo da traži ispitivanje zakonitosti po istom osnovi u kasnojoj fazi postupka.

Ovaj zaključak tuženog je doveden je u sumnju prigovorima tužbe.

Obavezan sadržaj rješenja koje se donosi u postupku po žalbi nije propisan Zakonom o javnim nabavkama, pa je Kancelarija za razmatranje žalbi u obavezi primijeniti odredbe Zakona o upravnom postupku BiH(„Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 41/13) i to član 200. stav 2., kojim je propisano da obrazloženje rješenja mora sadržavati i, između ostalog, dokaze koje je nadležni organ proveo, kao i utvrđeno činjenično stanje na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na onakvo rješenje, kakvo je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Dalje članom 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), propisano je da u obrazloženju

drugostepenog rješenja, moraju se ocijeniti i svi navodi i prigovori žalbe. Ako je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja, pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ može se u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju.

Osporeni rješenje, po nalazu ovog vijeća, ne sadrži naprijed navedene razloge, koji su odlučni za donošenje odluke. Naime iz spisa predmetne stvari proizilazi da su postojale dvije odluke ugovornog organa, i to Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 03-23839/19 od 16.08.2019.godine kojom je u predmetnom postupku javne nabavke kao najpovoljniji ponuđač izabran izabran „BG Energo Tim" d.o.o Prijedor a protiv koje odluke je tužitelj kao ponuđač izjavio žalbu, a koju žalbu je tuženi svojim rješenjem broj: JN2-01-07-1-2132-11/19 usvojio i poništio navedenu odluku. Postupajući u ponovnom postupku ugovorni organ je donio novu Odluku o izboru odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za broj: 03-31287/19 od 24.10.2019.godine, kojom je za najpovoljnijeg ponuđača izabran „Inving Invest Inžinjering" d.o.o. Prijedor. Nezadovoljan navedenom odlukom tužitelj je opet izavio žalbu , koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Imajući u vidu navedeno odnosno činjenicu da je riječ o dvije zasebne odluke protiv kojih je tužitelj kao učesnik u konkretnom postupku imao pravo žalbe po ocjeni ovoga vijeća sporno je pozivanje tuženog u osporenom rješenju na odredbu 101. stav 6. ZJN-a odnosno sporan je zaključak tuženog iz osporenog rješenja da je tužitelj izgubio pravo da traži ispitivanje zakonitosti odluke po istom osnovu u kasnijoj fazi postupka. Ovo iz razlo što iz spisa nesporno proizilazi da je tužitelj kao ponuđač prvobitno izjavio žalbu na prvu odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača koja je usvojena, pa kasnije nezadovoljan novom odlukom i na nju izjavio žalbu pa je nejasno zašto tuženi smatra da je tužitelj izgubio pravo na ispitivanje zakonitosti kasnije odluke. Ovo posebo imajući u vidu da u skaldu sa članoim 101 tačka d) Zakona o javnim nabvakam svaki ponuđač ima pravo žalbe najkasnije 10 dana nakon zaprimanja odluke kojom se odlučuje o pojedinačnom pravu iz javne nabave odnosu na postupak pregleda i ocjene sposobnosti, te postupak pregleda, ocjene i izbora najpovoljnijeg ponuditelja, a kojem roku je i izjavljena predmetna žalba.

Iz izloženog slijedi da osporeni zaključak ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje, kao ni osnovanost navoda tužitelja da je predmetni postupak javne nabavke proveden nezakonito. Ovo sudsko vijeće zaključuje da tuženi u postupku po žalbi, nije postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, niti u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o upravnom postupku, a posebno članom 9. ovog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, jer su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, pa je na osnovu tako nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja donesen i pogrešan zaključak, zbog čega je valjalo, uvažiti tužbu, osporeno rješenje poništiti i spis vratiti tuženoj na ponovno rješavanje.

Stoga ovo sudsko vijeće zaključuje da u okolnostima konkretnog slučaja, osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično

stanje i sljedstveno tome primjenu materijalnog prava, zbog čega je, konačno, valjalo osporeno rješenje poništiti i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje u smislu člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH i člana 200. i 233. ZUP-a.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama, te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Kako je tužilac uspio sa tužbom nesporno mu pripadaju i troškovi upravnog spora ali ne u traženom iznosu. Troškovi sastava tužbe su dodijeljeni prema članu 3. Tarife o naknadi za rad advokata u RS i odnose se na sastav tužbe u iznosu od 600,00KM (300 bodova x 2KM) plus porez na promet u iznosu 127,50 KM (17%) i plus paušal 150,00 KM što je ukupno 877,50KM. Dok je sa preostalim dijelm preko dosuđenog dijela zahtjev odbijen.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

